

เทศน์เช้า วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๙

พระอาจารย์สงบ มนัสสนุโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองขาว อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะ สัจธรรมนั้นเป็นสิ่งที่เราแสวงหาเพื่อความมั่นคงของหัวใจ ความมั่นคงของชีวิตใจ มั่นคงของชีวิตนี้ ปัจจัยเครื่องอาศัย

เราเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา เรามีรัตนตรัยพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ที่เป็นที่พึ่งที่อาศัย ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าใจ ขันติธรรมๆ สอนให้อดทน ขยันหมั่นเพียร ทำคุณงามความดีของเรา

เขาบอกว่ากดออนไลน์แล้วจะรวยๆ ไม่ต้องทำอะไรแล้วจะมีเงิน

นั่นมันเรื่องของเขา ถ้าเรื่องของเขา ผิดพลาดเมื่อไหร่เขาก็ผูกคอตาย

แต่ของเราไม่เป็นอย่างนั้นไง เราเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา การเกิดๆ การเกิดนี้แสนยาก เกิดมาอยู่ในครรภ์ของแม่มา ๙ เดือน เวลาถ้าเรามาพิจารณาถึงการเกิดของเรา การที่พ่อแม่เลี้ยงดูเรามา เราจะซาบซึ้งบุญคุณของพ่อของแม่มากนัก

เวลาพระบวชนาคนะ ขานนาคๆ ทำขวัญนาค อู้ฮู! ร้องห่มร้องไห้น้ำตาไหลพรากเชียว มันซาบซึ้ง แต่เวลาเราดำรงชีวิตของเรา ทำไมเราไม่มีความอดทน ไม่มีความขยันหมั่นเพียรของตน ถ้าไม่มีความอดทน ไม่มีความขยันหมั่นเพียรของตน เพราะขันติธรรมๆ ไง

เรามีพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์เป็นที่พึ่งที่อาศัย

พระธรรมๆ ธรรมะคือคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า ไม่ใช่พระทำงาน พระทำงานมันเป็นเรื่องของพระองค์นั้น พระองค์นั้นมีอำนาจวาสนาของเขา เขามีข้อวัตรปฏิบัติของเขา เขาขยันหมั่นเพียรของเขาเพื่อความสงบสุข เพราะข้อวัตรปฏิบัติเป็นเครื่องอยู่ของใจๆ เพราะเขาทำ

นั่นเขาเพื่อแสวงหาหัวใจของเขา ถ้าแสวงหาหัวใจของเขา หัวใจของเขาสงบสุขขึ้นมา ถ้าสงบสุขแล้ว ถ้ามีอำนาจาสนายกขึ้นสู่วิปัสสนา

พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาแห่งปัญญา ปัญญาๆ นั้นต้องเกิดจากภาวนามยปัญญา ไม่ใช่ปัญญาคัดลอก ลอกการบ้านนะ ไปไม่ทันก็ให้เพื่อนทำให้ ธรรมะอย่างนั้นใช้ไม่ได้ มันใช้ไม่ได้เพราะมันไม่เป็นสัจจะ ไม่เป็นความจริง ไม่เป็นความรู้ของตน ไม่เป็นความเห็นของตน ไม่เป็นความเห็นของตนนะ มันก็แก้กิเลสความขี้เกียจขี้คร้านในหัวใจของตนไม่ได้

แต่ถ้ามีธรรมๆ ขึ้นมานะ มันขยันมันหมั่นเพียรของมัน ขยันหมั่นเพียรเพื่อความสงบสุข เติบงกรรม เติบนี้อย่างกับผีจักรเลย แต่ใจมันนิ่ง ใจมีความสุขของเขา ความสุขของเขา

พระพุทธศาสนาไง ไม่มีที่พึ่งใดๆ ทั้งสิ้น มีพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์เท่านั้น พระธรรมๆ สัจธรรมความจริงที่เกิดขึ้นในหัวใจของตน ถ้าสัจธรรมเกิดขึ้นในหัวใจของตน มันต้องมีขันติธรรม ขันติธรรมมันมีความอดทน

เวลาต่อสู้กันนะ ใครจะยืนได้อึดกว่ากัน แต่กิเลสในใจมันร้ายกาจนัก เพราะมันยึดครองจิตใจของตน ฐิติจิต จิตเดิมแท้นั้นนะ เพราะเกิดเป็นเทวดา เป็นพรหมก็มีกิเลสเหมือนกัน เกิดภพชาติใดเขาก็มีวิชาความรู้ในหัวใจของเขาเหมือนกัน แต่เพราะบุญและบาป บุญกุศลสร้างให้เขาไปเกิดในสิ่งที่ดีงาม แล้วบุญกุศลสร้างให้เราเกิดมาเป็นมนุษย์ไง มนุษย์ สิทธิ เสรีภาพไง

ในบรรดาสัตว์สองเท้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประเสริฐที่สุด

คบมิตรๆ คบองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นมหารัตน ถ้าคบมิตรๆ เราอยากคบ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เราคบใครไม่ได้ เราไว้วางใจใครไม่ได้ เราจะคบองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าด้วยคำบริกรรมพุทโธๆ ระลึกถึงองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ใครจะติฉินนินทา ใครจะถากถาง เรื่องของเขา เรื่องของเรา ภูริภาชีวิตรอดได้ เรื่องของเรา เอาจิตนี้พ้นจากกิเลสต้นหาความทะยานอยากได้

คนเก่งๆ อยู่ในคุกครับ คนเก่งๆ เข้าหลักประหารนั่นนะ ตัดสินประหารชีวิต ๓ ปีออกแล้วนี่ไง เพราะอะไร เพราะเมตตาธรรมคำจูนโลกไฉ

ถ้าเมตตาธรรม แล้วคนที่รับความเมตตา ได้รับความดูแลรักษา มันสำนึกตัวของมันบ้างหรือไม่ ถ้ามันสำนึกตัวของมันไม่ได้ นี่อำนาจวาสนาของคนใจ

คนดีเขาไม่ต้องมีใครอุ้มชูดูแลเขา เขาแค่มองเห็นนั่นแหละ เขามีสติปัญญาเลย เพราะมองเห็น แล้วชีวิตอย่างนั้นก็ได้ ชีวิตอย่างนี้ก็ได้ ทุกข์ยากอย่างไรก็ได้ ด้อยอย่างนี้ก็ได้ แล้วเราจะ

เราวางหมดแล้ว เราจะความเป็นฆราวาสมาเป็นพระ เป็นนักรบ รบกับกิเลสตัณหา ความทะยานอยากในหัวใจของตน ไม่มีสิ่งงานอื่นใดเลย งานรบกับกิเลสตัณหาความทะยานอยากในใจของตน

แล้วพุทธบริษัทเขาอะไร บอกลาสิ ทำอย่างไร บอกลาหน่อย ความจริงมันเป็นอย่างไร

มิดแปดด้าน มรรค ๘ มรรค ๘ มิดแปดด้าน นี่เป็นคำพูดของหลวงปู่ชอบ

มรรค ๘ หนทางอันสว่างไสว มิดติดตื้อ ไปไม่ได้ ไปไม่ถูก แต่หลวงปู่ชอบท่านก็ไปเป็นลูกศิษย์หลวงปู่มั่น หลวงปู่มั่นคอยเกาะ คอยแคะ คอยชี้ทาง คอยให้หลุดพ้นมาได้

หลวงปู่ชอบเป็นพระอรหันต์นะ หลวงปู่มั่นก็พระอรหันต์ แต่ไปศึกษาประวัติท่านสิ ตอนบวชพรรษาแรกนะ ปู่ชุนคนหนา โอ้โฮ! กิเลสมันร้ายกาจนัก แต่ท่านมีขันติธรรม มีความอดทน เชื้อฟุ้งหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่เสาร์พาเข้าป่าก็เข้า หลวงปู่เสาร์พาไปไหนก็ไป ไปวิเวก ไปอยู่กับเสือ ไปอยู่กับสิ่งลึกลับต่างๆ มันกลัว

มันกลัวนั่นแหละดี มันไม่ต้องคิดมาก มันกลัวนั่นแหละมันมารักษาหัวใจของตน กลัวอาศัยความกลัวนั้นเป็นอาวุธ ความกลัวมันทำลายเรานะ แต่ความกลัวนี้ไม่ให้มันฟุ้งซ่าน กลัวไซ้ไหม คิดออกไป เดี่ยวเสือเอาไปกินนะ พุทโธๆ ไว้ของเรา สร้างเกราะ สร้างอำนาจวาสนาในหัวใจของตน ถ้าในหัวใจของตนมันสงบสุขนะ เสือร้อยตัวเข้ามาเลย

เสือไหน เสือในใจสำคัญที่สุด เสือไม่ทันมาเลย กลัวเกือบตาย มันไปกว้านเอามาเป็นสัญญาหลอกตัวเองทั้งนั้นแหละ ถ้าเป็นจริงเป็นจังขึ้นมา มีขันติความอดทน

อดทนได้มากได้น้อยอยู่ที่อำนาจวาสนาของแต่ละบุคคล

อดทนแล้วนะ ชันติธรรม เวลาหลวงตาท่านดำพระไป อดทนอย่างนั้นมันแก้กิเลสได้
อย่างไร มันต้องใช้ปัญญาสิ

แต่ก่อนใช้ปัญญามันต้องอดทนก่อน อดทนให้มันคง อดทนไม่ให้ใครมาชักนำของเราไป
ทั้งอดและทั้งทน และทั้งยืนระยะให้ได้ ยืนระยะของเราต่อเนื่องไปๆ

เวลาธรรม ธรรมทั้งหลายมาแต่เหตุ ถ้าเหตุมันถูกต้องชอบธรรม มันหนีไปไหนไม่พ้น
หรือ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสั่งไว้เอง “ผู้ใดปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรม”

สมควรแก่ธรรม สมควรแก่เหตุ เหตุนั้นมันจะพาไปสู่ความสงบสุขแน่นอน

แต่ของเรา เราทำของเราไม่สมควรแก่เหตุไง สมควรแก้กิเลสไง กิเลสมันหลอก มันปลิ้น
มันปลี่ยน เชื้อมัน

ไม่คบกับกิเลส ชาตาก็ไม่คบ มารก็ไม่คบ จะคบองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
พุทโธๆ

นี่พุทโธหายไ้ พุทโธหาย เ็งละจากพระพุทโธเจ้ามา เ็งทั้งพระพุทโธเจ้ามา มันถึงได้
หายไ้ไปไ้ แต่สาวกสาวกเขาไม่ทำอย่างนั้น พุทโธๆ ละเอียดขนาดไหนก็รู้ มันไปสั่นไหวคลอน
หัวใจขนาดไหนมันก็ไม่ทั้ง พุทโธๆ คบพระพุทโธเจ้า ไม่ทั้ง ไม่ทั้งพระพุทโธเจ้าเด็ดขาด กอดแน่น
เลย พุทโธๆ มันมีอาการของมัน

แต่ไ้ไม่อย่างนั้นนะ จะคบพระพุทโธเจ้า แต่ก็ให้มารมันคอยเลียบ “หายแล้ว ละเอียด
แล้ว”

ละเอียดแล้วรู้อะไรละ หลวงปู่เสาร์นะ พุทโธๆ จนตัวลอยขึ้นเลย ลอยขึ้นมา สงสัยใน
ความตัวลอยของตน เอาใหม่ พิสูจน์ พุทโธๆ เอาเก้าอี้ไปเสียบไว้บนจาก พุทโธๆ แล้วมัน
ลอยขึ้น แล้วถ้าไม่เท่าทันนะ ถ้าออกจากสมาธิ ตกพับ! เลย

ต้องกำหนดจิตไว้ กำหนดจิตไว้ให้มีความรู้สึกที่แขน แล้วแขนค่อยยืดออกไป เคลื่อนออกไป ทั้งๆ ที่มีสมาธิอยู่นะ เคลื่อนขึ้นไป ไปหยิบเอาก้านไม้ขีดนั้น แล้วก็เคลื่อนกลับมานั่งทำสมาธิ แล้วก็กำหนดให้มันลงสู่พื้น ลืมตาขึ้นมา ก้านไม้ขีด

นี่ไง เขาไม่เชื่อ พุทโธหายๆ เขาไม่เชื่อ เขาต้องทำพิสูจน์โดยข้อเท็จจริงของเขา

หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ไฉ่ไฮ้! ไปเลยนะ ประวัติหลวงปู่มั่นที่ถ้ำเชียงดาว เวลาถ้ำเชียงดาวนะ หลวงปู่มั่นอยู่ถ้ำเชียงดาว ไปอยู่ข้างบนไง

หลวงปู่ดี้อให้พวกพระออกไปบิณฑบาตก่อน เดี่ยวผมตามไป

หลวงปู่ดี้อท่านเป็นคนมีบุญ ท่านออกไปชूमอยู่ที่พุ่มไม้ไผ่ หลวงปู่มั่นลอยมา เหาะมาจากยอดเขาลงมาบิณฑบาต

ในสมัยพุทธกาลไง พระปัจเจกพุทธเจ้าจำพรรษาอยู่บนภูเขา เข้าก็เหาะลงมาบิณฑบาต กลับมาก็เหาะขึ้นไปฉันบนเขา เขาไม่เห็นไม้ให้ใครฟ้ง เขาไม่อวดที่ไหนเลยไง เขาเก็บไว้ในหัวใจของเขาไง

แต่ถ้าจะสอนคนอื่นมันต้องทำได้ก่อน มันต้องพิสูจน์ก่อน จริงหรือเท็จ แล้วทำแล้วไม่ไปหลอกใคร

ไฉ่หลอกเขาๆ เห็นไหม

เธอจะมีขันติธรรม มีความอดทน อย่าหวั่นไหว อย่าเชื่อใครมาบั่นทูน กาลามสูตร ห้ามเชื่อกันๆ ทั้งนั้นนะ ครูบาอาจารย์ที่ท่านทำจริงทำจริงขึ้นมาเป็นสัจจะเป็นความจริง เรามีขันติธรรมอดทนแล้วสร้างสติ สร้างใจ

สติสร้างก็ของปลอม ถ้าปลอมไผลแล้วมันเป็นของจริง

ของจริงนั้นนะ ขั้บรถหลับในมันก็ตายหมดนะสิ ถ้ามันจะหลับใน มะนาว อมชะ ตาสว่าง เชียว

นี่ก็เหมือนกัน มันจะหายไปไหน พุทโธมันจะหายไปไหน พุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน พุทโธคือจิตดวงนั้น จิตดวงนั้นเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ จิตของเราเองแท้ๆ เราเกิดมาเป็นมนุษย์มันเป็นโลกสมมุติ สมมุติมันบังเอาไว้ไง พอบังเอาไว้แล้ว โอ้ย! นาย ก. นาย ข. นาย ง. ยิ่งใหญ่นัก ทรัพย์สมบัติมหาศาล ไม่เห็นใจของตัวเอง

วางใจให้ได้ อย่าไปวิตกกังวลมันกับทรัพย์สินเงินทอง ทรัพย์สินเงินทองมันของเราอยู่แล้ว เรายกษัตริย์ของเราอยู่แล้ว เห็นไหม แก้วแหวนเงินทองไม่ใช่กิเลส ความผูกพัน ตัณหา ความทะยานอยากนั้นต่างหากคือกิเลส

ถ้ามันละตัณหาความทะยานอยากแล้ว แก้วแหวนเงินทองมันเป็นพิษกับใคร มันเป็นกิเลสไหม มันกัดคนเป็นหรือเปล่า แต่มันกัดหัวใจนะ

ถ้ามันรู้เท่าทันของมันไง สิ่งของมันไปผูกไปพันขึ้นมา มันไปยึด มันกังวลนะ

ไปวัด จะไปปฏิบัติ พอมาถึงวัดนึกได้ ไฟฟ้าก็ยังไม่ได้ปิด ประตูก็เก็บไม่เรียบร้อย ไม่เรียบร้อยแล้ว เงินในเซฟ ใครจะมาขโมยหรือเปล่า เจียนตายเลยนะ ตัวอยู่วัดนะ แต่หัวใจอยู่บ้าน

มาวัดๆ นะ มาทั้งกายและใจ เอาหัวใจมาด้วย อย่าทิ้งหัวใจไว้ที่บ้าน แล้วก็ตัวเองมาอยู่วัด แล้วก็มาพุทโธๆ มันจะเป็นพุทโธได้อย่างไร มันอยู่บ้านนะ มันไม่อยู่กับเรา

เอามันกลับมาอยู่กับเราก่อนสิ เอากายกับใจอยู่ในตัวเรานี่ไง แล้วก็พุทโธชัดๆ พุทโธชัดๆ ใจ มันจะเป็นอย่างไร ชันติ อุดทน อย่าหวั่นไหว อย่าไปกับมัน เผลอเท่านั้นนะ เผลอ แต่ด้วยความรู้สึกของตนว่า โอ้โฮ! ชัดเจน โอ้โฮ! นั่งดีมากเลย โอ้โฮ! คราวนี้สมาธิยอดเยี่ยมเลย

นั่งหลับอยู่นั้นไม่รู้ตัวนะนะ

ถ้ามันรู้ตัว รู้ทุกวินาที จิตจะหายไปเป็นไปไม่ได้ แต่เวลาจิตที่เวลาพุทโธหาย พุทโธมันสมมุตินะ อารมณ์ความรู้สึกมันเกิดจากจิต แล้วมันเข้าไปสู่จิตแล้วมันจะออกรับรู้ข้างนอกไปทำไม ถ้ามันไม่ออกมารับรู้ข้างนอก แล้วมันเข้าไปอย่างไรละ

ใครทำสมาธิได้ บอกมา ทำอย่างไร สมาธิทำอย่างไร

ธรรมทั้งหลายมาแต่เหตุ คนที่ทำเป็นเขามีเหตุผลสมบูรณ์ของเขา เขาถึงเป็นผลอย่างนั้น

ไฉ่เรานะอดคุยมั้ ตอบโจทย์ได้หมดเลย สมการทำไมไม่เป็นแล้วกันละ บวกลบคูณหาร มันไม่รู้เรื่อง แต่ตอบโจทย์นะ ชีวิตนี้ ๑๕๐ ปี ๑๕๐ แล้วค่อยตาย

มันเป็นเรื่องค้นหาความทะยานอยาก สมุทัย เทาๆ มั่วๆ มันข้อเท็จจริงหรือมันเป็น ความมั่ว ทั้งไรสาระ ทั้งมีการกระทำ นั่นคืออะไรละ

กิเลสในใจของคน นี่ลูกหลานของมารนะ ผีกัดปฏิบัติเข้าไป จิตเดิมแท้นี้ผ่องใส จิตเดิม แท้นี้หมองไปด้วยอุปกิเลส จิตเดิมแท้นั้นผ่องใส จิตเดิมแท้นั้นเป็นผู้ข้ามพ้น เป็นผู้ทำลายอวิชชา เป็นผู้ทำลายพญามาร มันต้องสมบูรณ์แบบของมัน มันถึงเป็นการประพฤติปฏิบัติไ้

ไม่มีหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ไม่มีครูบาอาจารย์ของเรา ใครจะเป็นคนชี้หน้ากิเลส

หลวงปู่มั่นสั่งไว้เลย “บ้านของกิเลสมันอยู่ฐิติจิต อวิชชา”

อวิชชามันอยู่ที่ไหน มันอยู่ที่ฐิติจิต จิตเดิมแท้ จิตของวิญญูะทุกดวงจิต อวิชชาครอบงำ หมดสิ้น มีองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเท่านั้น อาสวักขยญาณทำลายอวิชชาสิ้นพราดๆ

ไปฟ้องลูกสาว ความโลภ ความโกรธ ความหลง

“เจ้าชายสิทธัตถะจะพ้นจากมือเราไป”

พ้นแล้ว พ้นตอนอาสวักขยญาณทำลายอวิชชา มรรครวมตัว ธรรมจักรบีบบีบไฟ ไฟนี้ ตายออกจากใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไป ยังจะมาทำงนะ จะเอาคืนนะ

เอาคืนได้อย่างไร องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแสดงธัมมจักขุ นั่นนะ นั่นนะผลงาน ที่ได้การกระทำมา สิ่งที่เป็นสัจจะเป็นความจริงขึ้นมาในหัวใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธ เจ้า เอวัง